

's ochtends

tussen slaap en waken
wij als de dag nog
verschanst onder lakens
een eiland van samen
jouw deinende adem
zo stil

daarna
in een gewaad
van nanacht en haar
draait traag jouw gelaat
en laat je me aaien
zo zacht

de tijd rijpt
we vrijen of blijven
tot jij vaag verrijst
gordijnen verschuift
ik lijdzaam opzij kijk
het licht om je lijf kruipt
en ik wel kan huilen
zo mooi

de Man met de Pen